

[Justitsministeren.]

for den danske Rigsdag, være kommet et Forslag eller maaske en Lov ud af det, som jeg vilde have beklaget, fordi den satte et uberettiget Mærke paa den danske Dommerstand. Jeg synes, at jeg ved de Regler, som Lovforslaget nu indeholder, og ved de Tilslagn, som jeg i Tilslutning dertil har givet, har fjernet alt, som maatte kunne krænke nogen.

Jeg skal, som jeg sagde til Indledning, ikke komme ind paa Bemærkninger om Enkeltheder. Jeg tør gaa ud fra, at man vil være enig med mig i det. Jeg skal derfor slutte med endnu en Gang at takke for den Behandling, som Lovforslagene har faaet, og udtale Haabet om, at det maa kunne lykkes at føre dem hurtigt, og jeg tør sige uændret, igennem Behandlingen i dette høje Ting.

Steincke: Jeg takker den højtærede Justitsminister for de forskellige interessante Oplysninger, vi nu modtog.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som jeg rejste, da jeg havde Ordet i Eftermiddags, nemlig Spørgsmaalet om, hvorfor dette Lovforslag var kommet saa sent paa Rigsdagens Bord, har vi jo nu faaet at vide, hvad Grundene er, og jeg skal ikke føje noget dertil. Jeg tør naturligvis ikke paa nogen Maade anfægte de Oplysninger, den højtærede Justitsminister fremsatte, og skal kun tilføje, at mine Udtalelser beroede ene og alene paa Referatet af det ærede Medlem af Folketinget Hr. Henning Hasles Udtalelser.

Ligeledes vil jeg takke den højtærede Justitsminister for hans Redegørelse for, hvorledes Politiets Stilling og Forhold er i Øjeblikket, at det altsaa traadte i Virksomhed som saadant den 13. Maj, hvorefter al Internering og Arrestation gennem Frihedskæmperne ophørte. Saadan blev Ordningen truffet, siger den højtærede Minister, og saadan blev den gennemført indtil nu; vi ved jo, at der i Mellemtiden, og i Dag altsaa, er foretaget visse Ting, som ikke kan staa for Kritik.

Det eneste, jeg ikke fik Klarhed over gennem den højtærede Justitsministers Redegørelse, var, hvilken Reaktion der i saa Fald foretages enten fra Justitsministerens eller fra anden Side over for de Grupper, der har foretaget disse ulovlige Anholdelser eller Arrestationer. Det synes jeg Offentligheden har Krav paa at faa at vide, hvis den skal kunne føle sig tryk over for den om jeg saa maa sige midlertidige Retstilstand.

Endvidere takker jeg Ministeren for hans Udtalelse vedrørende den formodede

Uklarhed i Straffelovsforslagets § 16, hvor der henvises til Modstandsbevægelsen eller dens Organer. De Oplysninger, vi i saa Henseende fik, var for mig nye og af stor Interesse. Der var altsaa her Tale om at teknisk Begreb. Det burde paa en eller anden Maade finde Udtryk, eventuelt i Betænkningen, fordi Offentligheden slet ikke er klar over, hvad Begrebet „Modstandsbevægelse“ i den Skikkelse, det har faaet her i Lovforslaget, egentlig omfatter.

I øvrigt hævdede den højtærede Minister, at Enkeltheder bedst drøftes i Udvalget, og det er jeg naturligvis i og for sig enig med ham om; men det har dog altid været en, jeg tør vel sige hævdvunden Skik, at vedkommende Fagminister i Salen besvarede bestemte Spørgsmaal, der var rettet til ham, i hvert Fald for saa vidt disse Spørgsmaal maatte siges at have almindelig Interesse og derfor at være af nogen Betydning for Offentligheden. Medens jeg altsaa finder det rimeligt, at Principper og visse Enkeltheder henvises til Udvalget, vil jeg dog af Hensyn til den Usikkerhed, der hersker ude omkring, gentage mine Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister og bede ham besvare dem her saa godt og saa klart, det er ham muligt. De angaar tre Omraader eller maaske fire. Hvorledes er dette Lovforslags Stilling til de Lovovertrædere, der ikke er normale, men heller ikke kan kaldes Psykopater, altsaa maa betragtes som lettere eller sværere aandssvage eller sindssyge, og er det rimeligt at give dem, der er straffet efter denne Lov, Adgang til ledende Stillinger inden for Pressen eller overhovedet til ansvarlige Stillinger af Betydning i det offentlige Liv, naar man i øvrigt udelukker dem igennem Bestemmelserne om almen Tillid fra meget mindre væsentlige Hverv eller Poster? Endelig vilde jeg ogsaa have sat megen Pris paa, om den højtærede Justitsminister havde indladt sig en Smule paa de Betragtninger, jeg fremsatte med Hensyn til den overordentlig væsentlige Stikkerparagraf, hvor jeg altsaa gik ud fra, at Straffen efter denne Paragraf snarest var for lav, og at det principielt ikke var rigtigt, som sket er i Forslaget, at sætte Strafudmålingen i Forhold til tilfældige Følger af den begaaede Handling. Paa disse Omraader vilde jeg dog mene, det ikke var urimeligt at anmode den højtærede Justitsminister om et Par Ord ogsaa ved denne Lejlighed.

Rytter: Jeg takker selvfølgelig ogsaa den højtærede Minister for de Oplysninger, han har givet, men jeg kan desværre ikke